

Handel i gränslandsvärlden går till på ett lite annorlunda sätt. Anledningarna till detta är i första hand offlajv. Dels skapar vi ett naturligt interface mot den offiga världen, dels behövs inga konstruktioner för att förklara varför sådana som reser och handlar inte har med sig sina varor och sina hästar och vagnar.

Längs handelsvägarna finns, på lagom avstånd från varandra, handelshus. Dessa brukar bestå till en del av värdshus och förmedla service till resande personer, men det är inte deras primära syfte. Ett typiskt handelshus äger ett lämpligt transportmedel för vägen till nästa handelshus. Om det till exempel är en väg, såsom en grusväg, så äger handelshuset en hästdragen vagn. Är det en sjö eller å så äger det en lagom båt. Ibland är det bara en stig och då har handelshuset ett antal anställda som bär sakerna i sina ryggsäckar.

Vissa handelshus har något hundratal anställda och kanske tjugo små skepp eller hundra vagnar, andra består av en enda person som en gång i veckan går till nästa handelshus, det beror på hur mycket varor som rör sig genom den trakten. Det vanliga är ändå att det är en ägare och ett par anställda.

Varje handelshus tar alltså varorna till nästa handelshus. När man kommer fram så säljer man de varor man bär med sig och sedan köper man de varor som skall åt andra hållet. Den som driver handelshuset står för omlastning medan den som har rest dit äter eller sover, beroende på hur lång tid resan tar. Sedan reser man hem igen. Vanligtvis tar varje handelshus ut en mellanskillnad på en procent, men detta är reglerat i handelshusets vasallbrev.

Det är också möjligt att skicka saker såsom brev eller paket. Man skickar i så fall med en summa pengar som det är meningen att handelshuset skall ta av. Systemet fungerar ganska bra eftersom det finns en omfattande kontrollapparat.

Fördelen med systemet med handelshus är att landet har väldigt blandad natur. På vissa ställen kan man ta sig mycket långt på en välbyggd väg på en dag om man har en häst och vagn. På andra är häst och vagn helt hopplöst. En resa som kan utnyttja de lokalt bästa transportsätten: vagn, båt, bärhäst eller bärande människa, kommer vara mycket snabbare än en som försöker använda samma hela vägen, även om man räknar in att varorna måste lastas om ganska ofta.

Nackdelarna är att det finns en viss tröghet i systemet. För det första så tar det ofta lång tid innan en vara börjar färdas längs en ny väg, så det krävs nästan att någon aktivt ordnar en ny handelsväg. För det andra så kan det uppstå problem om det finns dåligt med pengar. Även om man kommer med en vara och tar med sig någon annan så behövs det ofta pengar emellan. De flesta handelshusägare kan lita lite på den som äger det angränsande huset, så mindre summor som kan förväntas betalas inom någon vecka är sällan något stort problem, men om en landsända producerar en årstidsbunden produkt så kan ofta bristen på mynt krångla till handeln rejält.

Systemet innebär inte att det inte finns handelsresande, men dessa bär inte med sig några varor, mer än ett litet varuprov. Deras mål är att starta en ny väg med någon vara eller att se en kortare väg för någon vara.

Ett handelshus är ett vasallskap. Vissa handelshus förväntas ställa upp en trupp soldater medan vissa betraktas som en börda för drivaren och får bidrag för att kunna sköta verksamheten.